

การศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย

Study of Problems Arising from the Enforcement of the Professional Sports Promotion Act 2013: A Case Study of the Volleyball Association of Thailand

บรรจบ ภิรมย์คำ¹, ณัฐวุฒิ พลศรี¹, ภาสพงศ์ ภิรมย์คำ², และนธายุ วันทยะกุล¹

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ²มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Bunjob Piromkam¹, Nuttavut Phonsri¹, Passapong Piromkam², and Nathayu Wantayakul²

¹Suan Sunandha Rajabhat University, ²Kasetsart University

ประวัติย่อ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.บรรจบ ภิรมย์คำ (Corresponding author) อาจารย์ สาขาการจัดการ การกีฬา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา e-mail: bunjob.pi@ssru.ac.th ความเชี่ยวชาญ การจัดการกีฬาและพลศึกษา

2. อาจารย์ ดร.ณัฐวุฒิ พลศรี อาจารย์ สาขาการจัดการการกีฬา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา e-mail: Nuttavut.ph@ssru.ac.th ความเชี่ยวชาญ การจัดการกีฬา

3. อาจารย์ ดร.ภาสพงศ์ ภิรมย์คำ อาจารย์ ภาควิชาพลศึกษาและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน e-mail: passapong.piro@ku.ac.th ความเชี่ยวชาญ พลศึกษา

4. อาจารย์ ดร.นธายุ วันทยะกุล อาจารย์ สาขาการจัดการอีสปอร์ตและธุรกิจเกม แขนงธุรกิจเกมและการจัดการแข่งขันอีสปอร์ต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา e-mail: Nathayu.wa@ssru.ac.th ความเชี่ยวชาญ การจัดการกีฬา

บทคัดย่อ

สมาคมกีฬาในประเทศไทย ประสบปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการ อันเนื่องมาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย 2. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ผู้บริหารของสโมสรกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ บุคลากรทางด้านกีฬา และผู้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลอาชีพ จำนวน 260 คน ซึ่งสุ่มจากประชากรทั้งหมด 678 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถามซึ่งได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเท่ากับ 0.90 และตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach ได้ค่าเท่ากับ 0.94 ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า สภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม พบว่าการแก้ไขปัญหาสโมสรและสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยภายใต้ พ.ร.บ. กีฬาอาชีพ จำเป็นต้องดำเนินการอย่างรอบด้านทั้งในมิติของกฎหมาย การเงิน การบริหารจัดการ การดูแลนักกีฬา และการตลาดและสื่อสาร การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมศักยภาพของวอลเลย์บอลในประเทศไทยให้มีความยั่งยืนและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556, สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย

Abstract

Sports associations in Thailand face legal problems regarding their operations due to the enforcement of the Professional Sports Promotion Act 2556. This research aims to 1. To study the problems arising from the enforcement of the Professional Sports Promotion Act 2556: A case study of the Volleyball Association of Thailand 2. To propose guidelines for resolving and improving operations related to the enforcement of the Professional Sports Promotion Act 2556: A case study of the Volleyball Association of Thailand. This research uses a mixed quantitative and qualitative research methodology. The sample group consists of executives of the Volleyball Association of Thailand, executives of professional sports clubs, professional athletes, sports personnel, and professional volleyball competition organizers, totaling 260 people, randomly selected from a total population of 678 people using the purposive sampling method. The data collection tool is a questionnaire that has been tested for content validity by experts and has a value of 0.90 and has been tested for reliability using the Cronbach's alpha coefficient, which has a value of 0.94. The quantitative research results found that: The problems from the enforcement of the Professional Sports Promotion Act 2013, a case study of the Volleyball Association of Thailand, were overall at a moderate level, with a mean of 3.30 and a standard deviation of 0.58. The qualitative research results from the focus group discussions found that resolving the problems of clubs and the Volleyball Association of Thailand under the Professional Sports Act requires comprehensive action in all dimensions, including law, finance, management, athlete care, and marketing and communication. These actions will help promote the potential of volleyball in the country to be sustainable and able to compete effectively at the international level.

Keywords: Professional Sports Promotion Act 2013, Volleyball Association of Thailand

บทนำ

การแข่งขันกีฬาอาชีพถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและส่งเสริมการพัฒนาสังคมในหลายประเทศทั่วโลก นอกจากการสร้างรายได้จากการจัดการแข่งขัน กีฬาอาชีพยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเป็นแหล่งเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศในเวทีนานาชาติ ประเทศไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของกีฬาอาชีพและได้จัดตั้งพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาอาชีพอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การควบคุมมาตรฐานการแข่งขัน และการส่งเสริมสิทธิประโยชน์แก่บุคลากรในวงการกีฬา (รัมภา รัฐสมบุญ, 2557)

อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 ยังคงประสบปัญหา โดยเฉพาะในกรณีของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในสมาคมที่ส่งเสริมกีฬาอาชีพอย่างเข้มแข็ง การศึกษานี้จึงมุ่งเน้นไปที่การประเมินสภาพปัญหาดังกล่าว เพื่อพัฒนาแนวทางปรับปรุงและส่งเสริมกีฬาอาชีพในประเทศไทยให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกับระดับสากล (ปรีชา สร้อยสวน, 2560; สำนักกฎหมายการกีฬา, 2558)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
2. เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ต่อการพัฒนากฎหมายกีฬาอาชีพ เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 เพื่อการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพขึ้น และช่วยระบุปัญหาเพื่อพัฒนากฎระเบียบให้ครอบคลุมและส่งเสริมกีฬาอาชีพในประเทศไทย
2. ประโยชน์ต่อสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย สมาคมได้รับข้อมูลสำหรับการปรับปรุงการบริหารจัดการ และการพัฒนาสวัสดิการและสิทธิประโยชน์
3. ประโยชน์ต่อภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลวิจัยช่วยภาครัฐและเอกชนในการวางแผนและนโยบายสนับสนุนกีฬาอาชีพ พร้อมเพิ่มความร่วมมือในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การทบทวนวรรณกรรม

ประวัติวอลเลย์บอล

วอลเลย์บอลถูกคิดค้นขึ้นในปี ค.ศ. 1895 โดย วิลเลียม จี. มอร์แกน ที่ YMCA รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา ซึ่งเขาออกแบบให้เป็นกีฬาที่เหมาะสมสำหรับทุกเพศทุกวัย โดยใช้ตาข่ายแบ่งสนามและมุ่งเน้นการเล่นที่ไม่รุนแรงเกินไป ในช่วงแรกกีฬานี้มีชื่อว่า "มินโตนีตต์" ก่อนที่ศาสตราจารย์อัลเฟรด ที. ฮัลสเตด จะเสนอให้เปลี่ยนชื่อเป็น "วอลเลย์บอล" ในปี ค.ศ. 1896 วอลเลย์บอลได้รับการพัฒนาและเติบโตอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งเข้าสู่โอลิมปิกในปี ค.ศ. 1964 และมีการจัดการแข่งขันระดับโลก เช่น FIVB World Championship และ FIVB World Cup ความนิยมยังขยายไปสู่วอลเลย์บอลชายหาดที่เข้าสู่โอลิมปิกในปี ค.ศ. 1996 ปัจจุบัน FIVB มีสมาชิกกว่า 220 ประเทศทั่วโลก ถือเป็นหนึ่งในสหพันธ์กีฬานานาชาติที่ใหญ่ที่สุด

สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB) ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1947 ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยมีสมาชิกผู้ก่อตั้งจาก 14 ประเทศ เพื่อกำกับดูแลและส่งเสริมกีฬาวอลเลย์บอลในระดับโลก ความสำเร็จสำคัญรวมถึงการนำวอลเลย์บอลเข้าสู่กีฬาโอลิมปิกครั้งแรกในปี ค.ศ. 1964 ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทำให้วอลเลย์บอลเป็นที่นิยมและพัฒนามาตรฐานการแข่งขันสูงขึ้น นอกจากนี้ FIVB ยังส่งเสริมวอลเลย์บอล

ชายหาด และนำเทคโนโลยี เช่น ระบบ Challenge และการวิเคราะห์ข้อมูล มาใช้เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการแข่งขัน ปัจจุบัน FIVB เป็นหนึ่งในสหพันธ์กีฬานานาชาติที่มีอิทธิพลมากที่สุด โดยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและขยายฐานแฟนกีฬาโอลิมปิกทั่วโลก (สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB), ม.ป.ป.)

สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2502 เพื่อส่งเสริมและพัฒนา กีฬา วอลเลย์บอลในประเทศไทย โดยมีการรับรองจากสหพันธ์วอลเลย์บอลแห่งเอเชีย หลังจากที่ประเทศไทยได้จัดการแข่งขันกีฬาแหลมทอง (ซีเกมส์) ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2502 ที่กรุงเทพฯ ในช่วงแรก สมาคมฯ มีกิจกรรมการแข่งขันในระดับชาติและเริ่มเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ เช่น กีฬาแหลมทอง (ปัจจุบันคือซีเกมส์) และ เอเชียเกมส์ แม้ว่าการแข่งขันระหว่างประเทศจะยังประสบความสำเร็จไม่มากนัก สมาคมฯ ก็ยังมุ่งมั่นพัฒนา นักกีฬาและผู้ฝึกสอนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ทีมไทยสามารถสร้างผลงานในระดับทวีปและระดับโลกในปัจจุบันได้ สำเร็จ (สมาคมกีฬาโอลิมปิกแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.)

การกำกับดูแลกีฬาอาชีพในประเทศไทยดำเนินการโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) ภายใต้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2507 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา รวมถึงการ ควบคุมกิจกรรมกีฬาระดับชาติและระดับนานาชาติ กฎหมายบังคับให้สมาคมกีฬาที่ดำเนินกิจกรรมกีฬาภายใต้ ชื่อ "แห่งประเทศไทย" ต้องได้รับอนุญาตจาก กกท. อย่างไรก็ตาม การพัฒนากีฬาอาชีพยังประสบปัญหาใน ด้านทรัพยากร ขาดแคลนบุคลากร งบประมาณที่จำกัด รวมถึงขาดการบูรณาการจากหลายหน่วยงาน ซึ่งเป็น อุปสรรคสำคัญในการพัฒนากีฬาอาชีพให้เทียบเท่าระดับสากล (การกีฬาแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.)

แนวคิดและทฤษฎีการจัดการการกีฬา

ทฤษฎีการบริหารจัดการกีฬา (Sports Management Theory) เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้จัดการและ พัฒนากีฬาในทุกๆระดับ โดยเน้นการจัดการทรัพยากร การเงิน บุคลากร และการวางแผนเชิงกลยุทธ์เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด แนวคิดหลักรวมถึงทฤษฎีระบบ (Systems Theory) ซึ่งมององค์กรกีฬาเป็นระบบองค์รวม การบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) ที่เน้นการวางแผนระยะยาว ทฤษฎีภาวะผู้นำและแรงจูงใจ (Leadership and Motivation Theory) ที่ส่งเสริมการสร้างแรงจูงใจในทีม นอกจากนี้ยังมีการตลาดกีฬา (Sports Marketing) เพื่อสร้างแบรนด์และภาพลักษณ์กีฬา และการจัดการทรัพยากรมนุษย์และการเงิน ซึ่งเป็น องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้องค์กรกีฬาเติบโตและคงความยั่งยืน (Masterallexis et al., 2018; Chelladurai, 2014)

ทฤษฎีกฎหมายและนโยบายกีฬา (Sports Law and Policy Theory) เป็นกรอบแนวคิดที่ศึกษา กฎระเบียบและนโยบายที่กำกับดูแลวงการกีฬาในทุกๆระดับ เพื่อคุ้มครองสิทธิของนักกีฬาและบุคลากรกีฬา และส่งเสริมการพัฒนากีฬาเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ทฤษฎีนี้รวมถึงการวางกรอบกฎหมาย เช่น การคุ้มครองสิทธิทางสัญญาและการต่อต้านการใช้สารกระตุ้น รวมถึงการกำหนดนโยบายกีฬาเพื่อส่งเสริม สุขภาพ ความเท่าเทียม และการพัฒนากีฬาอาชีพ กฎหมายระหว่างประเทศ เช่น กฎขององค์กรต่อต้านการใช้ สารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Agency, WADA) และ คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee, IOC) ก็มีบทบาทสำคัญในการรักษาความยุติธรรมและความปลอดภัยในวงการกีฬา (Chelladurai, 2014; Wong, 2018)

ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory) มุ่งเน้นการศึกษาว่ามนุษย์รับรู้และตีความข้อมูลจาก สิ่งแวดล้อมผ่านประสาทสัมผัสอย่างไร โดยข้อมูลที่ได้รับจากการมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัสจะถูกสมอง ตีความเป็นประสบการณ์ที่เข้าใจได้ กระบวนการนี้รวมถึงการรับข้อมูลจากประสาทสัมผัส การแปลข้อมูลเป็น สัญญาณไฟฟ้า การประมวลผล และการตีความ ซึ่งจะเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมและความคาดหวัง (David, 2010; Goldstein, 2014) นอกจากนี้ ทฤษฎีการรับรู้ทางสังคมของ Heider ยังกล่าวถึงการระบุ

เหตุผลของพฤติกรรมและสมดุทางปัญญา ซึ่งช่วยให้มนุษย์เข้าใจและคาดการณ์พฤติกรรมของผู้อื่น (Heider, 1958)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพปัญหา แนวทางการแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย งานวิจัยนี้ได้รับ Certificate of Exemption in the Consideration of Research Ethic หมายเลข COE. 2-670/2024 จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหารของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ผู้บริหารของสโมสรกีฬาอาชีพ นักกีฬาอาชีพ บุคลากรทางด้านกีฬา และผู้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลอาชีพ โดยเน้นไปที่สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยและบุคคลที่มีบทบาทในวงการวอลเลย์บอลอาชีพ ทั้งหมด 678 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 260 คน

2. เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามที่มี 2 ตอน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปและสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.90 และตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach ได้ค่าเท่ากับ 0.94 นอกจากนี้ ยังมี การสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขและปรับปรุงการบังคับใช้กฎหมาย

3. การเก็บข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป และการสนทนากลุ่ม โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย และเสนอผลเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จากแบบสอบถาม พบว่า

ตารางที่ 1.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย โดยรวม (n = 260)

สภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย	\bar{X}	S.D.	แปลผล
หมวด 1 คณะกรรมการ	3.04	0.68	ปานกลาง
หมวด 2 สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพ	3.37	0.75	ปานกลาง
หมวด 3 นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ	3.36	0.71	ปานกลาง
หมวด 4 การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ	3.22	0.77	ปานกลาง
หมวด 5 กองทุน ยกเลิกโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 63/2559 เรื่อง การส่งเสริม สนับสนุน และปฏิรูปการกีฬาของประเทศ	-	-	-
หมวด 6 การยกย่องเชิดชูเกียรติ	3.41	0.67	มาก
หมวด 7 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่	3.24	0.72	ปานกลาง

สภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย	\bar{X}	S.D.	แปลผล
หมวด 8 บทกำหนดโทษ	3.38	0.76	ปานกลาง
รวม	3.30	0.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 1.1 พบว่า ความคิดเห็นสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 โดยเรียงความระดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ หมวด 6 การยกย่องเชิดชูเกียรติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 รองลงมาคือหมวด 8 บทกำหนดโทษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 หมวด 2 สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 หมวด 3 นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 หมวด 7 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 หมวด 1 คณะกรรมการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 และหมวด 4 การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

ส่วนที่ 2 ผลการสนทนากลุ่ม เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ข้อเสนอแนะ มีดังต่อไปนี้

สภาพปัญหาสโมสรและสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยภายใต้การบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย มีเป้าหมายเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพในประเทศไทยให้เป็นระบบและยั่งยืน แต่ในทางปฏิบัติกลับพบปัญหาและความท้าทายหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อสโมสรและสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ดังนี้

1. ปัญหาด้านกฎหมายและข้อกำหนด

1.1 ความไม่ชัดเจนของกฎหมาย กฎหมายบางข้อใน พ.ร.บ. กีฬาอาชีพไม่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของวอลเลย์บอล เช่น นิยามของ "นักกีฬาวอลเลย์บอลอาชีพ" ยังขาดความชัดเจน ส่งผลให้เกิดความสับสนระหว่างนักกีฬาอาชีพในประเทศและต่างประเทศ

1.2 ระบบการจดทะเบียนและการควบคุม การจดทะเบียนสโมสรมีขั้นตอนและรายละเอียดที่ยุ่งยาก และสลับซับซ้อนทำให้การจดทะเบียนเกิดความล่าช้า

แนวทางแก้ไขปัญหา ควรมีการปรับปรุง พ.ร.บ. กีฬาอาชีพ ให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวอลเลย์บอล เช่น การนิยาม "นักกีฬาวอลเลย์บอลอาชีพ" ให้ชัดเจน และทำขั้นตอนรวมถึงตัวอย่างในการจดทะเบียนในรูปแบบเอกสารคู่มือ หรือ วิดีโอ ให้สามารถจัดทำได้ด้วยตัวเอง

2. ปัญหาด้านการเงินและงบประมาณ

2.1 การสนับสนุนที่ไม่เพียงพอ งบประมาณจากภาครัฐและภาคเอกชนยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทีมให้สามารถแข่งขันในระดับสากล

2.2 การกระจายรายได้ไม่เท่าเทียม สโมสรขนาดเล็กมักไม่ได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม ส่งผลให้มีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและการพัฒนาทีม

แนวทางแก้ไขปัญหา ควรเพิ่มงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับผู้สนับสนุน รวมถึงควรสร้างระบบกระจายรายได้ให้กับสโมสรอย่างเป็นธรรม โดยเฉพาะสโมสรขนาดเล็ก เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

3. ปัญหาด้านการบริหารและองค์กร

3.1 โครงสร้างที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการ การบริหารภายในสมาคมไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสโมสรทั้งระดับสมัครเล่นและอาชีพ ทำให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการทำงาน

3.2 ขาดระบบบริหารที่เป็นมาตรฐาน สโมสรหลายแห่งยังขาดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ชัดเจน เช่น การพัฒนานักกีฬาเยาวชนและการดูแลสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา

แนวทางแก้ไขปัญหา ควรมีการจัดทำแผนพัฒนาวอลเลย์บอลแห่งชาติที่เน้นการพัฒนาระยะยาว ทั้งในระดับเยาวชน สมัครเล่น และอาชีพ และควรสนับสนุนการจัดตั้งลีกเยาวชนเพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับวงการกีฬา

4. ปัญหาด้านนักกีฬาและสิทธิประโยชน์

4.1 การดูแลนักกีฬาที่ไม่ทั่วถึง นักกีฬาวอลเลย์บอลอาชีพบางส่วนไม่ได้รับการคุ้มครองด้านสิทธิประโยชน์ตามที่ พ.ร.บ. กำหนด เช่น การประกันสุขภาพ หรือรายได้หลังเลิกเล่น

4.2 ขาดแรงจูงใจ รายได้และสวัสดิการของนักกีฬาในประเทศยังต่ำกว่านานาชาติ ทำให้นักกีฬาย้ายทีมไปเล่นในต่างประเทศ

แนวทางแก้ไขปัญหา ควรมีการปรับปรุงระบบดูแลสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา เช่น การประกันสุขภาพ การสนับสนุนหลังเลิกเล่น หรือการให้ทุนการศึกษาระหว่างการแข่งขัน และควรมีการส่งเสริมแรงจูงใจในการแข่งขัน เช่น การเพิ่มเงินรางวัลและสร้างโอกาสแข่งขันในระดับนานาชาติ

5. ปัญหาด้านการตลาดและสื่อสาร

5.1 การเผยแพร่และสร้างความนิยมไม่เพียงพอ การตลาดของวอลเลย์บอลอาชีพยังไม่เข้มข้นเพียงพอที่จะสร้างฐานแฟนคลับอย่างยั่งยืน

5.2 การดึงดูดผู้สนับสนุนรายใหม่ ยังขาดการใช้สื่อสังคมออนไลน์และการถ่ายทอดสดอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อดึงดูดผู้สนับสนุน

5.3 การสร้างเอกลักษณ์ของลีก ลีกวอลเลย์บอลยังขาดจุดเด่นที่ชัดเจนและน่าสนใจสำหรับแฟนกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางแก้ไขปัญหา ควรมีการเพิ่มการเผยแพร่และสร้างความนิยมของวอลเลย์บอลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การจัดแคมเปญหรือถ่ายทอดสดการแข่งขัน รวมถึงควรมีการสร้างเอกลักษณ์และจุดขายของลีกวอลเลย์บอลที่ดึงดูดใจแฟนกีฬาในระดับประเทศและนานาชาติ และมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดเพื่อดึงดูดผู้สนับสนุนรายใหม่

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 กรณีศึกษาสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

หมวด 1 คณะกรรมการกีฬาอาชีพ พบว่า มีปัญหาเรื่องความเหมาะสมขององค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬาอาชีพ รวมถึงคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ซึ่งมีการทับซ้อนของผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ และการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ส่งผลให้การทำงานของคณะกรรมการกีฬาอาชีพขาดประสิทธิภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทินันท์ เกษมสุข (2557) พบว่าคณะกรรมการกีฬาที่มีความซับซ้อนและไม่มีการกำหนดคุณสมบัติอย่างชัดเจน จะส่งผลต่อความชัดเจนในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษานี้ที่พบว่าปัญหาสำคัญเกิดจากการเลือกตั้งผู้แทนที่ขาดคุณสมบัติที่เหมาะสมและการบริหารงานที่ทับซ้อน

หมวด 2 สโมสรกีฬาอาชีพและสมาคมกีฬาอาชีพ พบว่า ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ และการยื่นขอจดทะเบียนสโมสรกีฬาอาชีพยังคงมีความยุ่งยาก ส่งผลให้การดำเนินงานของสโมสรกีฬาและสมาคมกีฬาไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของการกีฬาแห่งประเทศไทย (2559) พบว่าปัญหาหลักที่ทำให้สโมสรกีฬาไม่สามารถดำเนินงานได้เต็มที่ คือการขาดการสนับสนุนอย่างเพียงพอในด้านการเงินและทรัพยากร ซึ่งตรงกับผลการศึกษาในรายงานนี้

หมวด 3 นักกีฬาอาชีพและบุคลากรกีฬาอาชีพ พบว่านักกีฬาและบุคลากรของสโมสรและสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยยังไม่ทราบสิทธิที่พึงได้รับจากพระราชบัญญัติ ทำให้ขาดการปกป้องสิทธิในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของการศึกษาของอรอุมา ทองประเสริฐ (2562) พบว่าการขาดการเผยแพร่ข้อมูลสิทธิประโยชน์ในหมู่นักกีฬาทำให้เกิดความไม่มั่นคงในอาชีพของนักกีฬาและบุคลากร ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาที่รายงานนี้ระบุเช่นกัน

หมวด 4 การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ พบว่ามีปัญหาขาดการสนับสนุนที่เพียงพอจากภาครัฐในการจัดสรรทรัพยากรและสถานที่ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่สอดคล้องกับงานวิจัยของภาณุพล ชัยมงคล (2560) ที่พบว่าการจัดการแข่งขันกีฬาที่ไม่มีมาตรฐานจะส่งผลต่อความปลอดภัยของผู้แข่งขันและลดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพกีฬา

หมวด 5 กองทุนพัฒนาการกีฬาอาชีพ พบว่า กองทุนพัฒนาการกีฬาอาชีพถูกยกเลิกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 63/2559 ซึ่งเป็นผลทำให้การสนับสนุนทางการเงินที่เคยมีสำหรับสโมสรกีฬาอาชีพและนักกีฬาอาชีพต้องหยุดชะงักลง ปัญหานี้ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาอาชีพในประเทศไทย เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ และทำให้การแข่งขันกีฬาอาชีพไม่สามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืนสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ รุ่งเรืองศรี (2560) พบว่าการยกเลิกกองทุนพัฒนาการกีฬาอาชีพมีผลกระทบโดยตรงต่อการสนับสนุนด้านการเงินสำหรับการพัฒนานักกีฬาและสโมสรกีฬา ซึ่งขาดแคลนงบประมาณและทรัพยากรในการดำเนินงาน. งานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าขาดกองทุนเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนากีฬาอาชีพ

หมวด 6 การรณรงค์เชิดชูเกียรติ พบว่าการขาดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องคุณสมบัติและวิธีการคัดเลือกบุคลากรที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ ทำให้จำนวนผู้ที่ได้รับการยกย่องมีไม่มากและไม่ครอบคลุมทุกประเภทกีฬาสอดคล้องกับงานวิจัยของทิพย์รัตน์ สมบูรณ์ศิริ (2561) ระบุว่า การรณรงค์บุคลากรและนักกีฬาเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่ดีเพื่อให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการคัดเลือก

หมวด 7 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ พบว่าอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กว้างเกินไป ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดความไม่แน่นอนและความซับซ้อนในการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังพบว่า ขาดการสื่อสารระหว่างนายทะเบียนกับสโมสรและสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยเกิดความล่าช้าในการออกหนังสือเรียกหรือส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา พิริยะสมบัติ (2563) พบว่าการกระจายอำนาจและการขาดการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานเป็นปัจจัยที่ทำให้กระบวนการบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับปัญหาที่พบในหมวดนายทะเบียน

หมวด 8 บทกำหนดโทษ พบว่ามีการพบว่าการบังคับใช้บทกำหนดโทษในทางปฏิบัติยังไม่เข้มงวดพอ แม้ว่ากฎหมายจะมีการระบุโทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ในทางปฏิบัติก็ยังไม่มีการบังคับใช้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังขาดการประชาสัมพันธ์และการติดตามผลที่ชัดเจน ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ทราบถึงบทลงโทษและมาตรการต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Chen et al. (2017) พบว่าการขาดการบังคับใช้กฎหมายที่

เกี่ยวกับกีฬาทำให้เกิดการทุจริตในวงการกีฬาเพิ่มขึ้น เนื่องจากไม่มีมาตรการควบคุมที่เข้มงวด ซึ่งคล้ายกับสภาพปัญหาที่พบในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับกีฬาประเภทอื่น การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตไปยังการเปรียบเทียบระหว่างวอลเลย์บอลกับกีฬาประเภทอื่น เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล หรือกีฬาอื่น ๆ ที่มีลักษณะการจัดการและการพัฒนาที่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบนี้จะช่วยให้เห็นภาพรวมของการบังคับใช้ พ.ร.บ. กีฬาอาชีพ ในบริบทที่หลากหลาย อีกทั้งยังช่วยชี้ให้เห็นถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารจัดการในกีฬาประเภทต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้จะมีประโยชน์ในการปรับปรุงและออกแบบนโยบายที่เหมาะสมกับกีฬาเฉพาะประเภทในอนาคต

2. การสำรวจความคิดเห็นควรเพิ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้สนับสนุน ชุมชน สื่อและแฟนกีฬา จะช่วยให้การวิจัยมีความรอบด้านและครอบคลุมมุมมองที่หลากหลายในแต่ละเรื่อง

เอกสารอ้างอิง

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2559). *ปัญหาและแนวทางพัฒนาสโมสรกีฬาอาชีพ*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *แนวทางการพัฒนากีฬาอาชีพในประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2567, จาก <https://www.sat.or.th>
- ทิพย์รัตน์ สมบูรณ์ศิริ. (2561). การยกย่องบุคลากรในวงการกีฬาอาชีพ. *วารสารการจัดการกีฬาและนันทนาการ*, 10(2), 15–28.
- นิตยา พิริยะสมบัติ. (2563). การจัดการด้านการสื่อสารในองค์กรกีฬาอาชีพ. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 12(4), 70–85.
- ปรีชา สร้อยสวน. (2560). *การศึกษาปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรีชา สร้อยสวน และ ปุ่น วิษุไตรภพ. (2560). *ปัญหาทางกฎหมายในการดำเนินการของสมาคมกีฬาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาณุพล ชัยมงคล. (2560). การจัดการแข่งขันกีฬาในบริบทของประเทศไทย. *วารสารการพัฒนากีฬา*, 9(3), 50–65.
- รัมภา รัฐสมบูรณ์. (2557). บทบาทของกฎหมายในการพัฒนากีฬาอาชีพในประเทศไทย. *วารสารนิติศาสตร์และสังคม*, 12(3), 15–25.
- สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *ข้อมูลสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2567, จาก <https://www.volleyball.or.th>
- สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ (FIVB). (ม.ป.ป.). *ประวัติสหพันธ์*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2567, จาก <https://www.fivb.com/inside-fivb/fivb/history/>
- สำนักกฎหมายการกีฬา. (2558). *กฎหมายกีฬาในประเทศไทย: การส่งเสริมและพัฒนา กีฬาอาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุทธินันท์ เกษมสุข. (2557). บทบาทของคณะกรรมการกีฬาในประเทศไทย. *วารสารการบริหารและนโยบายกีฬา*, 11(2), 30–40.

- สุภภรณ์ รุ่งเรืองศรี. (2560). ผลกระทบของการยกเลิกกองทุนพัฒนากีฬาอาชีพ. *วารสารนวัตกรรมการบริหาร*, 8(2), 45-60.
- อรอุมา ทองประเสริฐ. (2562). การเผยแพร่ข้อมูลสิทธิประโยชน์แก่นักกีฬาอาชีพ. *วารสารการบริหารกีฬาและสุขภาพ*, 10(1), 22-35.
- Chelladurai, P. (2014). *Managing Organizations for Sport and Physical Activity: A Systems Perspective* (4th ed.). Scottsdale, AZ: Holcomb Hathaway.
- Chen, L., Wong, E., & Lee, C. (2017). Sports Law and Governance in Asia: Challenges and Opportunities. *Asian Journal of Sports Studies*, 5(3), 109-123.
- David, A. S. (2010). *The Psychology of Perception*. London, UK: Routledge.
- Goldstein, E. B. (2014). *Sensation and Perception* (9th ed.). Belmont, CA: Wadsworth Cengage Learning.
- Heider, F. (1958). *The Psychology of Interpersonal Relations*. New York: Wiley.
- Masteralexis, L. P., Barr, C. A., & Hums, M. A. (2018). *Principles and Practice of Sport Management* (6th ed.). Burlington, MA: Jones & Bartlett Learning.
- Wong, G. M. (2018). *Essentials of Sports Law*. Santa Monica, CA: Praeger.